

Vztah k matematice

autor: Eliška Pilařová

Kružítko беру si do ruky,
s ním chci proniknout do matematické nauky.
V bodě A neustále kružítkem kroužím,
matematiku stále více pochopit toužím.

Ač se snažím stále víc,
nevím o tom vůbec nic.
Dostávám úkolů radání,
které mi velkou hrůzu nahání.

Trojúhelník prosím narýsujte,
znalosti své takto prohlubujte.
V učebnici radu marně hledám,
hlásím se, nejistě ruku svedám.

„Pane učitelí, můžete mi být nápomocný?
Nevím si rady a jsem bezmocný!“
„Nejprve narýsuj přímku,
nemohu ti udělit výjimku!“

Udělat to stejně musíš,
budu rád, když to zkusíš.“
Přímku jsem konečně narýsoval,
oduchu jsem se velmi radoval!

Hodina už končí,
úkol splněn není.

Pan učitel mi řekne:
„Nevadí, snaha se cení.“

Obával se nemusíš,
buzy se to hezky naučíš.
I rodiči si to doma doděláš,
zítra mi to celé odevzdáš.

Pokud chceš, přijď po vyučování,
nabízím ti společné doučování.
Pomohu ti orientovat se v této problematice,
mnohem lépe porozumíš matematice.

Ke všemu ti podám vysvětlení,
věř mi, matematika věda není.
Úkol ti bude připadat snadný,
k matematice získáš vztah kladný.“

Od té doby mám z matematiky radost,
každou hodinu v ní projevuji velmi dobrou znalost.
Matematiku mám konečně rád,
nikdy se jí už nebudu muset bát.

Známka z úkolu byla jednička,
pochválila mě i moje babička.
Od té doby se na matematiku vždy velmi těším,
každý zadáný úkol s velkou chutí řeším.

IX